

Brev till Selma
Lagerlöf från
Valborg Olander:
1925 juni-1926
augusti - 81

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Benzsasivet 21 Juli 1926.

Min älskade!

Jag behövr väl inte säga om,
att jag blev glad, när budet kom
tillbaka med ett sådant där brunt
kuvert. Tack, tack!

Men så litet att göra friden
arbetslösa: nästan bara barubrev!

Så fatalt, att jag inte här har varken
av dina hatt- eller visitkort! I stroke
på att du skulle ha medtagit allt
sådant till Danmark, föll det mig
inte in att lägga ner sådana i Sthlm,
och inte heller bejorde jag några i
Skodsborg. Nu hjälpte jag mig i
dag med Brycksbo korrespondenskort.

Det är svåraste tycka brevet
var från en gymnasist - einen Unter-
primaner - , som valt till ämne för
ett föredrag i skolan "So L. J. und ihre
Weske". De senare påstod han sig
känna, men inte den föira. Nu hade han
hoit, att du i Vintros publicerat din
egen Lebensgeschichte och bad dig vara
så god och skänka honom den. Den
skulle vara så nyttig för hans föredrag.

Jag svarade, att ryktet var falskt,
och hänvisade honom till "Ein Stück Lebens-
geschichte" och "Mirbacka", eftersom han
sade sig känna så godt som alla dina böcker,
Samt till Marcus-Falls uppsats i "Die Dame".
Nästan allt för beskedligt, borde varit
i Sekreterarens namn och inte i ditt.

Lövdala-brevet bifogas till bevisen
granskning. —

Det är var frälsigt, att du har
dessa sjukdomsfall omkring dig! Eric
här t. x. är väl symmettigen besvärligt,
när vi ha behövt resa bort så mycket.
Väl, att frk. Lundgren håller sig spänstigt.
Men så orolig jag är för dig själv,
min egen älskade! Det är ändå för
dig, som allt hänger.

Det skulle vara roligt, om du någon
gång finge tid att titta i boken om H. C.
Andersson. Det är många detaljer, som
vittra om att berömdheter, som du och han,
måste gå igenom samma prövningar.

Jag har visst inte skrivit om ett så
kraftigt intyck en gudstjänst här i kyrkan

gjorde. Det var på bönstegen, och en mycket
begåvad präst läste hänförd och med
god deklamation upp tecken: Pauli tal
till Atenarna. (Förmodligen var den utlård
av ärkebiskopen.) Jag hänförelse som strukturer
allt väskert jag hör till dig och tänkte på
ditt intresse för teosofien och andra mys-
tiska föreläsningar. "Jag såg ett altare, som
bar inskriften: till en okänd gud o.s.v. Det
min inre syn såg jag hur från otaliga
motersna hedringars själar rökoffer
uppsåg till en okänd gud, som de ana och
längta efter. Allting upprepar sig i historien.
Kan du förstå mina klumpiga ord?"

Var rädd om dig, min älskade, skicka
mig mera, mera! bieder din

Mg.

Älskan alla! Absid, utrycket till ditt
brevsängsbygge, har bätt mig hälsa.